

[Lykketoft]

kendegivelse fra regeringen ikke vil have forstået, hvad der i øvrigt har været et klart folketingsflertals entydige melding både i går og i debatten om dette forslag i dag. Der bør ikke ske noget, der krummer ét hår på hovedet af dem, der i forvejen bor dyrest på ejerboligmarkedet. Tværtimod er der brug for disse hurtige og effektive initiativer for at lette vilkårene for dem, der er mest i klemme.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, hr. Lykketoft havde misforstået lidt, hvorfor det var synd for Socialdemokratiet. Det er såmænd ikke synd for Socialdemokratiet, at dette forslag bliver vedtaget. Det kan der være mange gode grunde til, bl.a. de problemer, der ligger bagved, hvilket regeringen jo klart har understreget. Nej, det er synd for Socialdemokratiet, at man ikke har tid til at føre et normalt parlamentarisk arbejde igennem i udvalgene, at man ikke er interesseret i at snakke med dem, der har den samme opfattelse, men tværtimod, fordi man kan vise en potent indstilling sammen med Fremskridtspartiet, suspenderer normalt udvalgsarbejde og kører tingene igennem. Det er det, der er synd.

Men jeg synes, hr. Lykketoft skylder os en forklaring på, hvad dette beslutningsforslag egentlig pålægger regeringen. Er det sådan, at regeringen nu er forpligtet til at komme med en løsningsmodel, som også rummer indeklån, eller kan regeringen se bort fra det forslag? Hvis det sidste er tilfældet, så har vi den situation, som Fremskridtspartiet åbenbart stemmer for. Hvis det første er tilfældet, er Fremskridtspartiet åbenbart med til stemme dette igennem sammen med Socialdemokratiet – på falske præmisser. Det vil jeg dog gerne have understreget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er jo flertal for dette forslag både med og uden Fremskridtspartiet, så vidt jeg har forstået. I øvrigt er det min opfattelse, at man ikke kan skabe valgmuligheder, der er tilstrækkelig gode til at løse disse problemer, uden at der også indgår indeklån. Det er det, vi henstiller til regeringen. Der står, at det bør være indeholdt.

Når vi har afstået fra en yderligere udvalgsbehandling, hænger det først og fremmest sammen med – og dér er jeg enig med hr. Glistrup – at Folketingets Boligudvalg ikke kunne have fremsat lovforslagene på området alligevel. Vi stiller op til en hvilken som helst forhandling med regeringen i dag, i morgen og sommeren over om at få nogle ordentlige forslag frem på dette område. Vi synes bare, at regeringen skulle have den hilsen med, som klart lå i debatten i går og har ligget i tilkendegivelserne i dag fra et meget stort flertal i Folketinget: Her skal ske noget, og det skal ske hurtigt. I øvrigt er der noget af det, der skal ske, som godt kan gennemføres administrativt, inden Folketinget overhovedet kommer ind igen.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det er til hr. Jørgen Estrups bemærkninger om, at dette forslag ikke skulle have fået en rimelig behandling i Folketingets Boligudvalg. Jeg må som formand for Boligudvalget på det bestemtteste afvise den påstand. Beslutningsforslaget er fremsat den 2. maj og var til første behandling den 19. maj; så gik der 11 dage, inden der blev afgivet betænkning, og der er ikke nogen spørgsmål i udvalget, som ikke er blevet besvaret.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med, og derfor tog hr. Jørgen Estrup Fremskridtspartiets navnanfængeligt og skulle absolut drage os ind i denne debat om, hvad regeringen i grunden skulle gøre, hvis forslaget blev vedtaget. Men jeg skal da meget gerne svare.

Det, der interesserer her, er ikke juristerier med fortolkninger af, om regeringen har opfyldt forpligtelser eller ej, men det at redde så mange parcelhusejerfamilier så hurtigt som muligt fra så mange tvangsauktioner som muligt. Det er det, det drejer sig om, og kommer regeringen med nogle forslag foranlediget af dette beslutningsforslag, så er vi glade og lykkelige. Og hvis tvangsauktionsrisikoen af det format, som den har i øjeblikket, eller af andet meget betragteligt format derefter driver over, vil Fremskridtspartiet være tilfreds, uanset om der kommer noget med indeklån, og lade være